

1. Pán nás u - čil v svém sva - tém ká - zá - ní,
řka: Bla - ho - sla - ve - ní mi - lo - srd - ní,
neb o - ni mi - lo - sr - den - ství do - jdou,
zde i věč - ně v mi - lo - sti Bo - ží bu - dou.

2. Nuž poslouchejme toto učení / a snažme se býti
milosrdní. / Budme hotovi všem pomáhati, / svého pro ně
nechtějme litovati.
3. Když uzříme v neštěstí bližního, / nechtějme míti radosti
z toho; / hledme ze svého nuzné krmiti, / žíznivým, bídným
v lásce dejme píti.
4. O příchodí hosty pěči mějme, / ochotně v dům svůj je
přijímejme, / přinesme jim jídla, pítí dosti, / ať posilní tělo
své do sytosti.
5. Jakž zvíme o člověku nemocném, / hned ho litujme
horlivým srdcem, / často milosrdně navštěvujme, / vším
dobrým ku prospěchu jeho služme.
6. Milujme také nepřátele své, / pomlouvače, protivníky
jiné, / a za ně se Bohu modlívejme, / čiňme jim dobře, zlým
neodplacujme.
7. Bože, Duchem svým svatým z milosti / skloň srdce naše
k milosrdenství, / bychom je opravdově činili, / tobě zde
v bližních svých věrně sloužili.

T: Písně roční, 1593 / Písně chval Božských, 1606 /
Evangelický zpěvník, 1979
M: Ladislav Moravetz